

Christoph Kellinghusen

**DE TRIVMPHA=||LI ET GLORIOSO CHRI=||STI IN COELVM AS=||CENSV, CARMEN
|| ELEGIACVM:|| Scriptum à || CHRISTOPHORO KELLINCKHV=||SEN
HAMBVRGENSE.||**

Rostock: Möllemann, Stephan, 1562

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn1726126757>

Druck Freier Zugang

1562

Fm

4945

Handeinband
Fritz Pruter
Buchbinderel
Rostock
Grubenstraße 37
Ecke Hartstr.

DE TRIVMPHA-
LI ET GLORIOSO CHRI-
STI IN COELVM AS-
CENSU, CARMEN
ELEGIACVM.

Scriptum à

CHRISTOPHORO KELLINCKHV.
SEN HAMBVRGENSE.

ROSTOCHII
EXCVDEBAT STEPHANVS
MYLIANDER.

Anno M. D. LXII.

Dezzeno Waldero

Suo.

autor

*Panoplia hominis Christiani descrip-
pta à D. Paulo Ephe: 6.*

ARma, quibus seuū Christi pellamus ut hostem
Nos Deus instructas iussit habere manus,
Quæ refugas tristi cohibent in pectore curas,
Tradidit hæc aliquo pagina sacra loco.
Baltheus astricō qui corpore uera fateri,
Vera pios agere, & uera docere iubet.
Iusticiæ thorax qui conscia corda gubernat,
Ne fugiant rectam despiciantq; uiam.
In pede sint ocreæ, quæ, res ubi postulat, alto
Stare animo faciant pro pietate uiros.
Saluificus fidei clypeus, quo sæua Draconis
Excipere & retrò tela ferire queant.
Inscita sit gladius Christi doctrina, sit alto
Vertice fixa Dei crista ferentis opem.
His super accedat flagrans oratio telum,
Quo fugit & pulsus uulnere dæmon abit.
Hæc ea sunt atri quæ Ditis, mortis & orci,
Arma, potestatem, iusq; minasq; fugant.
Sic igitur cor quisq; suum sic firmet & armet,
Sic poterit fracto uictor abire styge.

7436. 5. 375

DE TRIVMPHA

LI ET GLORIOSO CHRISTI IN
COELVM ASCENSU, CARMEN
ELEGIACVM, AD HONESTVM
ET PIETATE AC VIRTUTE PRÆ-
STANTEM VIRVM CHRISTO-
PHORVM KELLINCKHVSEN

patrem suum dilectissimum,

Scriptum

à

CHRISTOPH: F:

H*V*c ades, & placidé puerilibus annue cæptis
Nate Deo & summi Christe ppago pa-
Victor ut è terra fueris sublatu*s* in alta (tr*is*.
Sydera, composita dicere uoce paro.

*Annue conanti, rudis & rege uocis habenas,
Et leue currentis dirige nauis iter.*

*Namq; suum quisquis sine te ductore laborem
Inchoat, euentu non bene claudit opus.*

*Ergo ades, & sacro præcordia flamine tange,
Sic mihi te foelix auspice carmen eat.*

*Accipe primitias nostræ, quas offero, Musæ,
O mihi non uno nomine chare pater,*

A 2

Quosq;

Quosq; fero uersus, alio fors plura daturus
Tempore, pacata suscipe mente precor.
Te decet ingenij florem decerpere nostri,
Sic mea debetur prima camœna tibi.
Tu quia causa mihi, doctas quod amore sorores
Ardeo, tu studijs ancora fida meis.
Nec, precor, aspicias quam sint uilissima, longē
Quam sint & meritis inferiora tuis.
Cum mihi maiores uenient in carmine uires,
Tunc uena numeros uberiore dabo.
Nunc ea quæ tenui lusi tibi carmina Musa,
Talia qua solitus sumere mente, cape.
Prompta, uides, ut sit sed uiribus orba uoluntas,
Quæ cupide partes quærit obire suas.
Attamen est aliquid gratum uoluisse uideri,
Sic excusatum me fore spero tibi.

Flecteret euerso reditum cum Christus ab Orco,
Impositam subito fulmine rupit humum.
Et superas cœli uenit rediuiuus in auras,
Tertia cum rutilo lux erat orta polo:
Ceu steriles Balena Ionam reiecit in agros,
Tertius ut uiridem sol recreabat humum:

Aut

Aut nouus ut surgit de puluere foetus, in ignem
Cum posuit Phoenix corpus inane parens.
Inde salus nobis & coelica uita parata est,
Ne mors æterno nos premat atra iugo.
Sed ueluti Christus surrexit & astra subiit,
Sic pia foelicis nos trahat aula poli.
Mors ubi uitales anima seduxerit artus,
Frigidaq; obsceno clausurit ossa luto. (be,
Namq; redux ageret Solyma cum Christus in ur̃
Cornua dum faceret Cynthia bina polo.
Discipulis multisq; pijs se sæpe uidendum
Obtulit cuiusda de nece multa docens.
Ad montem socios & scandere iussit oliuæ,
Cum quater ad soles fulserit aura decem.
Quò simul ac lapsis omnes uenere diebus,
Dogmata de parta multa salute dedit.
Æthereumq; sacri promisit flaminis ignem,
Qui fouet accensa credula corda fide.
Iussit & unanimes totum migrare per orbem,
Ac necis & uitæ spargere facta suæ.
Vt stabili quicunq; fide sibi fiderit uni,
Scandat ad æterni tecta beata patris.
Talibus exactis coeli scansurus in arcem
Conuocat ereptos ex Phlegetonte patres.

A 3

Inq;

Inq; triumphali uectus subit æthera curru,
Ad superas ducens parta trophæa domos.
Magnificamq; uebens secū trahit agmine pompam,
Qua secat aërias lucida ad astra uias.
Efferus, à tergo centum quem ferrea nodis
Stricta coercebant uincula, Pluto præit.
Eumenides illum ducere, triplicesq; sequuntur
Fuso ducentes stamina pulla Deæ.
Omniaq; infernæ feralia monstra lacunæ,
Dura quibus collo uincula torta sonant.
Hos sequitur latum subuectus in æthera currus,
Qui uicti spolijs Ditis onustus erat.
Illic rupta solo tenebrôsæ claustra cauernæ,
Raptaq; Tartareis sedibus arma iacent.
Mors quoq; morte iacet mulctata, et lethifer ar-
Omnia quo uictrix figere fata solet. (cui
Hæc super exiguum plaustro lex addita pondus
In crucis arboreo robore fixa iacet.
In medio uictor curru sublimis in alto
Angelico uehitur poné sequente choro.
Hic memorat cinctus uictrici tempora lauro
Dulcimoda Christi parta trophæa tuba.
Lætitiâq; choris festam coelestibus infert,
Diues, Io, magna uoce triumphæ canens.
Hinc

Hinc uolat auratis uictoria concolor alis,
Purpureisq; gerens candida ferta comis.
Inde piæ subeunt Charites, Veneresq; decoræ,
Prælia quæ Christi læcitiâq; canunt.
Ad latus incedunt dextrum, quos maximus olim
Euentura Deus fata uidere dedit.
Cælica qui fatuo panxere oracula mundo,
Quasq; daret rerum uita futura uices.
Consilijs populum rexere ducesq; secundis,
Cum status imperij uiribus orbis erat.
Sancta cohors & grata Deo dilectaq; Christo,
Quæq; Dei semper numine ducta fuit.
Et sacra de Christo cœliq; arcana retexit,
Fata salutiferi uaticinata Dei.
His comites qui pro Christi sudare cruorem
Dogmate, uel diræ fata tulere necis.
Proq; fide sacra pulchram per funera mortem
Martyrij uarijs oppetiere modis.
Nunc sacra lauriferis redimiti tempora fertis,
Ad superas tendunt rege iubente domos.
Iubilaq; ad cœlum tollunt, & uulnera rident
Quæ malè pectoribus facta tulere suis.
Inde latus uulgi promiscua turba sinistrum
Obsidet, & læta gaudia uoce canit.
Vel quis

Vel quibus in Christi meritis transmittere uitam,
Inq; timore Dei uiuere cura fuit.
Vel sua qui iusta fecere negotia cura,
Commoda cum fuerant publica iussa regi.
Seu humiles habitare casas, & paupere cultu
Quos decuit uitæ fata subire suæ.
Seu qui uirgineos coluere in pectore mores,
Auspiciis imbuti lege fideq; Dei.
Et quoscunq; breuem caste traducere uitam,
Inq; suo tenuit cura pudica statu.
Tempora lauriferis redimiti frondibus omnes
Victori pangunt iubila læta Deo.
Ipsa poli facies reduci præconia Christo
Pangit, & astrorum lucidus ordo micat.
Gaudet ouās tellus, gaudet maris æstus et æther,
Factori plaudunt & monumenta suo.
Attonitos socij tollunt ad sydera uultus,
Frigidaq; instabili corda stupore rigent.
Dumq; oculis fixi Dominum mirantur euntem,
En iuuenes cernunt æthere stare duos,
Quos stola candenti splendens uelabat amictu,
Talia qui claro uerba dedere sono:
Quid Galilæa cohors ad sydera lumina tollis,
Suspiciens Dominum nubibus ire tuum?
Ecce petit

Ecce petit cœlum, quem uos uidistis in altum
Nube rapi, & uento fusca per astra uchi.
Iudicis officio functurus ut inde seueri
Angelica redeat concrepitante tuba:
Machina cum mundi soluetur pulchra ruentis,
Omniaq; à superis flamma uorabit edax.
Talibus elati tenues abire per auras,
Illis sed trepido corde stetero comæ.
Tandem animo remeant Galilæa per arua resum.
Pollicitis sis maxime Christe tuis. (pto,
Intera cœli uenit heros tecta tonantis,
Aurea quô foelix ianua pandit iter.
Intus agit Deus, & magno uolat agmine summi
Dia ministerio Turba dicata Dei.
Hic sonitum mollesq; lyræ Cytharæq; sonore,
Et digitis edunt Cymbala pulsa sacris.
Angelicaq; uolant cœli per inane cohortes,
Et resona pangunt parta trophæa tuba.
Non mihi si linguæ centum sint, oraq; centum,
Semper & immenso carmine pectus hians,
Edere uoce queam, fuerint quæ gaudia cœlo,
Et subeunte polum iubila mota Deo.
Nulla dies illa cœloue serenior alto,
Lætior aut celsa fulsit in arce Dei.

B

Tunc

Tunc patris ad dextram iungit se Christus, &
Omnia quæ florent sub ditione regit, (æqua
Maieſtate pari, tripliciq; in numine numen
Perpetua æterno cum patre ſceptra gerit.
Tunc uocat in ſortem regni partemq; reponit,
Tartareo raptos ex phlegetonte patres.
Nec promiſſa, dedit ſociæ quæ maxima turbæ
E tumulo raptus membra ſepulta, negat.
Mittit Apoſtolicæ cœleſtia dona cohorti,
Credula multiplici flamine corda mouens.
Vt doceant mundum crucifixi dogmata Chriſti,
Erudiantq; noua religione uiros.
Nunc quoq; ſede patris dextram complexus in al-
Propitium merito reddit honore patrem. (ta
Atq; humilem toto coetum ſibi colligit orbe,
Qui ſubeat uerbi munera iuſſa ſui.
Hunc regit, & ſaluum per mille pericula ducit
Nec ſinit obieſti ſorte perire mali.
Fluctibus in medijs quamuis ſine fine labore,
Illius & quatiant bella prophana caput.
Sic Erebi è clauſtris ſplendentia ſydera uictor,
Quæ tenuit cum non hic erat orbis, habet.
Vt cum noſtra leues etiam tenuatur in umbras
Vita per acceſſum corpore pulſa necis,
Ad ſu

*Ad superum carpamus iter penetr alia foelix,
Et patris æterni possideamus opes.
Hoc meruit nobis, cum spicula mortis acuta
Tartarea fregit Christus in arce Stygis.
Quid miseri econtra, dum uita fungimur, & quid
Conficimus multis corpora nostra malis?
Quærimus instabilis cum dona fugacia mundi,
Et rude quæ stulto pectore uulgus amat.
Flos breuis est æui: breuis atq; caduca uoluptas,
Gaudia quam uitæ plena labore ferunt.
Dat meliora Deus, nec quæ longæua uetustas,
Ferrea nec rerum frangere fata queunt.
Illius auxilio rapti sumus arce Tyranni
Dæmonis, ut superum possideamus opes.
Sæua iacet stygij compressa potentia regis,
Vis Erebi flammis aspera fracta iacet.
Victa iacet legis mortisq; licentia diræ,
Et patris ira Deo supplice uicta iacet.
Impie cur ergo dubitas Epicure, quid hæres
An tibi post obitum uita superstes erit?
Morte necis si Christus opus, si sanguine fuso
Horrida Tartarei sustulit arma Iouis
Quid miseri præter uitam sperare beatam
Possumus, & summi tecta beata patris?*

Cur roseum madida fudit tellure cruorem,
Si meruit præter nomen inane nihil?
Sed datus est morti, ne nos æterna teneret,
Et premeret duro mors truculenta iugo.
E tumulo superas redijt rediuuius in auras,
Ut putrida clausis uita rediret humo.
Scandit ad ætherei coelestia sydera coeli,
Ut pateat nobis aula beata patris.
Quod tibi si non dum præcordia talia tangunt,
Aspice naturæ quæso docentis opus.
Cernis ut euerfa semen tellure quotannis
Conditur, hyberno cum madet imbre solum.
Dum pluuiæ terram, dum frigus & aura per erant,
Immoritur rigidis frigore semen agris. Cernis,
Quis uiridi credat reuirescere posse calore,
Sic nisi naturæ nos docuisset opus.
Vere nouo pulchra caput edere cernis arista,
Cum sol foecundo sydere mulcet agros.
Et canis Icarij tellus ubi lampade feruet,
Horrea prolixo fœnore messe replet.
Nonne toro cum membra leuas languentia somno,
Humanæ speciem mortis habere uides?
Nocte iaces expertusq; tui, quasi mortua, somno
Dedita foecunda membra quiete trahis.
Mane

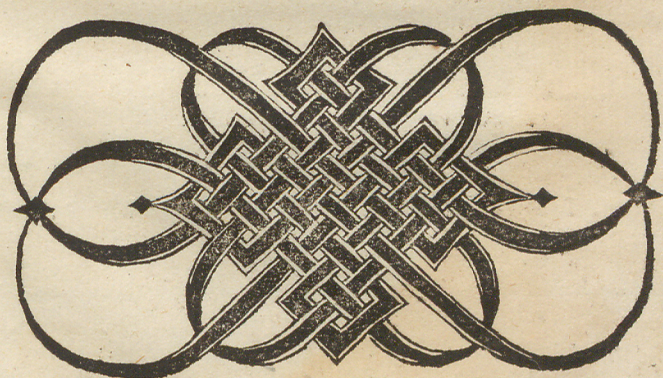
Mane diem monitrix operum cum prouocat almi,
Surgis & e strato membra leuata rapis.
Adq; tuos operum solita redis arte labores,
Corpora sic idem mortua somnus habet.
Exangues terræ cineres clauduntur in aluo,
Inq; fidem magni sabbatha patris agunt.
Donec ubi tumbis tuba clara uocauerit umbras,
Iudicio sistent membra resumpta Dei.
Impie cur ergo rides Epicure, quod audis
Immortale Dei nos genus esse patris?
Credere si Christo non uis, natura potentis
Admonitrix operum te docet ista Dei.
Hæc meruit Christus nobis, sublatus in altum
Cum subiit rutilo sydera celsa polo.
Illa dies ergo cum luce serenior orta
Surgit, ob hæc totus gaudia mundus ouat.
Clarius Oceani rapidis sol exit abundis,
Pulchrior & solito fulget in orbe dies.
Omnia tunc florere uides, & læta per agros
Solis ad exortum semina ferre caput.
Dant facie uultuq; notas plauduntq; sereno,
Quæ mare, quæ tellus frugibus apta tenet.
Ipsa poli solito ridet iucundior æthra,
Signaq; lætitiæ dat manifesta suæ.

B 3

Per

Per nemora intectis prægnantia frondibus, edunt
 Molliter hærentes æthere carmen aues.
 Pulchra parit flores & pabula grata colono,
 Seq; grauians uarijs foetibus ornat humus.
 Rura leues iniolæ florumq; uenustat aceruus,
 Vel caput ornatur qualibus Hybla tuum.
 Omnia tunc florent, tunc formosissimus annus:
 Sic Domino hac plaudunt omnia luce suo.
 Ergo Deo festum, qui condidit omnia, Christo
 Hunc decet & nobis laudibus ire diem.
 Si mare, si tellus, si fertilis ætheris aura,
 Factori plaudunt ut monumenta suo,
 Nos pudeat, quibus est Christus sublatius in al-
 Clara redemptoris facta tacere sui. (tum,
 Nos crebi rapuit flammis, nos crimine soluit,
 Nos posuit summi uictor in astra poli.
 Nos igitur pudeat, quorum lux ignea cœli
 Insita pectoribus, non celebrare Deum.
 Quin agite, & magno noua gaudia ducite Chri-
 Pangite dulcisonis iubila festa modis. (sto,
 Iamq; uagos animi motus curasq; tenaces
 Ponite, sollicitæ non leue mentis onus.
 Quicquid erit durū, quicquid graue, quicquid acer-
 Orbis ad extremas hinc eat usq; plagas. (bū,
 Ite me-

Itē metus curæq; graues hinc, itē labores,
Hæc mihi iucundo fulserit axe dies.
Christe graues pœnas & uulnera pascē cruenta,
Vis patris æterni sufficienda Dei.
Aspice nos cœlo dum lux micat alma per orbem,
Qua tua sunt supera ducta trophæa domo.
Mitte sacrum nobis in tristia pectora flamen,
Emerito ut læti simus honore poli.
Dumq; feris armis strepit orbis, & horrida cultos
Prælia concutiunt turbine Martis agros.
Suffice tu fortes nobis Deus optime uires,
Nesciaq; obiectis cedere corda malis.
Ne ferus euictos miserè nos opprimat hostis,
Inficiatq; sacrum religionis opus.

Cur roseum madidum
Si meruit perire
Sed datus est mors
Et premere
Et tumulo superas
Ut putrida
Scandit ad æthera
Ut pateat
Quod tibi si non credas
Aspice natiuitatem
Cernis ut euerfa sit
Conditur, hinc
Dum pluuiæ terra
Immoritur
Quis uiridi credas
Sic nisi natiuitatem
Vere nouo pulchre
Cum sol foet
Et canis Icarij telum
Horrea pro
Nonne toro cum
Humanæ
Nocte iaces exper
Dedita foet

306

05 16 000

U3 Rostock

the scale towards docu

bre cruorem,
inane nihil?
erna teneret,
truculenta iugo.
uis in auras,
rediret humo.
dera coeli,
ata patris.
lia talia tangunt,
locentis opus.
quotannis
madet imbre solum.
us & aura per era
semen agris. (rant,
posse calore,
isset opus.
e cernis arista,
e mulcet agros.
ade feruet,
e messe replet.
languentia somno,
is habere uides?
si mortua, somno
ra quiete trahis.

Mane